

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Bc. Tomáš Kratochvíl**, sídlem Roháčova 48, Praha, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2023, č. j. 10 Af 24/2021-113,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á**.
- II. Žalobci **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í:

1. Vymezení věci

[1] Kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zrušil jeho rozhodnutí ze dne 15. 11. 2021, č. j. 33684-12/2021-900000-318, ve věci celního zařazení a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Uvedeným rozhodnutím stěžovatel rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) ze dne 11. 3. 2014, č. j. MRN 14CZ51000012VQ2KB4, tak, že změnil celní zařazení výrobku žalobcem označovaného jako autotrakční lehátko podle nařízení Komise (EU) č. 1101/2014, kterým se mění příloha I nařízení rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále jen „kombinovaná nomenklatura“), a to z původního

kódu 9402900 90 (zubolékařská křesla, křesla pro holičství a kadeřnictví nebo podobná křesla a jejich části a součásti - ostatní) pod kód 73269098 90 (ostatní výrobky ze železa nebo oceli - ostatní).

[3] Celní úřad původně výrobek (dovezený z Číny) zařadil pod kód kombinované nomenklatury 9402900 90 se sazbou cla 0 % a propustil ho do navrženého celního režimu (volný oběh) s vyměřením daně z přidané hodnoty (DPH) ve výši odpovídající sazbě 21 %. V odvolání žalobce navrhoval zařazení výrobku pod kód 90191090 00 (přístroje pro mechanoterapii; masážní přístroje, psychotechnické přístroje-ostatní) se sazbou cla 0 %, přičemž požadoval snížení sazby DPH na 15 % s tím, že se jedná o zdravotní pomůcku. Podle stěžovatele se o zdravotní (ortopedickou) pomůcku či přístroj nejednalo, neboť výrobek není určen pro tělesné cvičení; jeho zařazení rozhodnutím ze dne 25. 5. 2015, č. j. 20595-2/2015-900000-304.7, změnil na kód 73269098 90 (ostatní výrobky ze železa nebo oceli-ostatní) se sazbou cla 2,70 % a DPH 21 %, což ve výsledku vedlo ke stanovení celkového nedoplatku ve výši 7 715 Kč.

[4] Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou, kterou městský soud zamítl rozsudkem ze dne 23. 5. 2019, č. j. 6 Af 48/2015-44. Nejvyšší správní soud tento rozsudek ke kasační stížnosti žalobce rozsudkem ze dne 29. 5. 2020, č. j. 5 Afs 242/2019-31, zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Podle Nejvyššího správního soudu totiž prostá skutečnost, že autotrakční lehátka neslouží ke cvičení, bez dalšího neznamena, že nemohou být přístrojem pro mechanoterapii. Nebylo možno vyloučit, že i prosté vyvěšení, k němuž autotrakční lehátka slouží, bude mít obdobný léčebný efekt jako pro mechanoterapii běžné napodobování pohybů; výhradně na základě absence pohybu tedy nebylo možno použití pro účely mechanoterapie vyloučit. Městský soud následně rozhodnutí stěžovatele zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatel v dalším řízení provedl další dokazování, a to zejména prostřednictvím internetových stránek (e-shopů), žalobcem dodaným odborným vyjádřením prof. PaedDr. P. K., Ph.D., a odborným článkem *Úvod do mechanoterapie* (J. Poděbradský, V. Kríž, in: *Rehabilitace a fyzikální lékařství*, číslo 2/1995, ročník 2., s. 63-75); stěžovatel rovněž konzultoval prostřednictvím emailu se spoluautorem tohoto článku MUDr. P. možnost využití posuzovaného autotrakčního lehátka v mechanoterapii. Stěžovatel měl nyní za prokázané, že autotrakční lehátka pro mechanoterapii sloužit může, ačkoliv slouží k prostému vyvěšení. Má-li ovšem jít o mechanoterapii, musí léčba probíhat pod dohledem fyzioterapeuta; nikdy nemůže jít o mechanoterapeutickou rehabilitaci, pokud není řízena fyzioterapeutem. Z údajů z e-shopů stěžovatel zjistil, že jsou autotrakční lehátka zpravidla nabízena a prodávána laikům, nikoliv odborníkům, a zpravidla tedy budou využívána bez přítomnosti terapeuta jako relaxační či cvičební nástroj, nikoliv tedy v rámci mechanoterapie. Ačkoliv tedy bylo prokázano, že lze autotrakční lehátka k mechanoterapii použít, nebylo prokázano, že by použití v mechanoterapii bylo jejich hlavním účelem. Stěžovatel tedy rozhodl znovu tak, že se zařazení autotrakčního lehátka mění a bude nově pod kódem 73269098 90 (ostatní výrobky ze železa nebo oceli-ostatní) se sazbou cla 2,70 % a DPH 21 %, což ve výsledku vedlo ke stanovení celkového nedoplatku ve výši 7 715 Kč.

[6] Žalobce napadl rozhodnutí stěžovatele žalobou u městského soudu, který dospěl k závěru, že rozhodnutí stěžovatele nemá oporu ve správním spisu, resp. je s ním v rozporu,

pokračování

pročež jej podle § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušil a věc stěžovateli vrátil k dalšímu řízení.

[7] Podle městského soudu byl závěr stěžovatele, že lze autotrakční lehátko pro účely mechanoterapie použít výhradně za dozoru lékaře (fyzioterapeuta), nesprávný. Upozornil, že v odborném článku *Úvod do mechanoterapie* se uvádí, že při opakovaných a ověřených procedurách a ve stabilizovaném stavu si polohování kloubů může při mechanoterapii provádět poučený pacient sám jako součást domácí léčby. Rovněž z odborného vyjádření prof. PaedDr. P. K., Ph.D., vyplývá, že je posuzované autotrakční lehátko vhodné pro rehabilitační praxi v terénu pod dohledem fyzioterapeuta i v domácím prostředí po řádném zaškolení za přítomnosti druhé osoby a dodržení pravidel obsažených v návodu k autotrakčnímu lehátku. Tyto závěry podporuje důkaz, který městský soud provedl při jednání - listina *Návod k použití – rehabilitační lavice (trakční lehátko)*; podporují je i další dokumenty založené ve spisu: závěrečná zpráva o klinickém hodnocení Všeobecné fakultní nemocnice, Kliniky rehabilitačního lékařství, ze dne 15. 12. 2001, v níž se popisují obdobné produkty; z Registru zdravotnických prostředků vyplývá, že zdravotnický prostředek *Autotrakční lehátko MEDIC* s účelem pro použití „určeno pro mechanoterapii“ je registrován jinou osobou, ale jde o velmi podobný produkt, přičemž tato zařízení byla od roku 1991 do roku 1999 používána ve zdravotnickém zařízení (nemocnice ve Svitavách, dále jej používali lékaři MUDr. J. D. a MUDr. A. W.). Rovněž internetové stránky žalobce uvádějí, že výrobek je využíván k léčbě a regeneraci páteře rehabilitačními centry i v domácím prostředí, a to terapeutickým polohováním charakteristickým pro mechanoterapii.

[8] Ačkoliv z obsahu jiných e-shopů vyplývá, že mohou autotrakční lehátka sloužit k relaxačním a cvičebním účelům, to ještě neznamená, že nemohou být využívána převážně pro účely mechanoterapie. Podle městského soudu tedy shromážděné důkazy podporují závěr, že převažujícím účelem výrobku je jeho použití pro mechanoterapii. V dané věci nebylo sporu, že právě účel použití je v daném případě rozhodný, a zařazení autotrakčního lehátka pod položku 73269098 90 (ostatní výrobky ze železa nebo oceli - ostatní) tak bylo nezákonné.

[9] V **kasační stížnosti** proti rozsudku městského soudu stěžovatel uplatnil důvody, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Stěžovatel je přesvědčen, že v posuzované věci bylo prokázáno, že autotrakční lehátko lze použít pro mechanoterapii, nikoliv však, že je použití pro mechanoterapii hlavním účelem. Právě hlavní účel je přitom rozhodný pro určení správného celního zařazení. Stěžovatel popřel, že z jeho rozhodnutí vyplývá, že nelze provádět mechanoterapii svépomocí v domácím prostředí. Městský soud posoudil toto pouhé váhání stěžovatele jako jeho hlavní názor, na němž stojí správnost jeho rozhodnutí, aniž by měl a vyhodnotil důkaz o skutečně rozhodné otázce: zda použití pro mechanoterapii u autotrakčního lehátka převládá.

[10] Podle stěžovatele není významným ani podpůrným důkazem účelu použití autotrakčních lehátek, že je žalobce na svém internetovém obchodu uvádí jako mechanoterapeutický nástroj, neboť jde o pouhou realizaci obchodní strategie žalobce. Stěžovatel navíc vyhledával, jakým způsobem prezentují autotrakční lehátka jiní obchodníci, a zjistil, že jej jako zdravotnickou pomůcku nenabízí.

[11] Co se týče odborného článku *Úvod do mechanoterapie*, stěžovatel městskému soudu vytkl neobjektivní selektivní hodnocení. Městský soud totiž zcela vynechal informace o vztahu mechanoterapie pasivními pohyby a komerčně využívaného pasivního cvičení na přístroji za účelem léčby bolestí v zádech. Městský soud se ani nezabýval vyjádřením MUDr. P. (spoluautora uvedeného odborného článku), podle kterého autotrakční lehátka „je jednoznačně zařízení pro laické použití, tedy nikoliv mechanoterapii“. Toto vyjádření tedy svědčí o tom, že mechanoterapie není jediným ani převažujícím účelem autotrakčního lehátka.

[12] Městský soud nemohl ani na základě jím provedeného dokazování dospět k závěru, že je mechanoterapie hlavním účelem autotrakčního lehátka. Ani doplněné dokazování totiž nevypovídá nic o hlavním účelu či víceúčelovosti tohoto výrobku. Aby mohl městský soud k uvedenému závěru dospět, musel by sám pokračovat v dalším dokazování.

[13] Stěžovatel závěrem navrhl, aby Nejvyšší správní soud položil Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku k přiblížení kritérií pro posouzení zařazení autotrakčního lehátka do kombinované nomenklatury, když je v zásadě přinejmenším stejně uplatnitelné pro běžné cvičení jako pro mechanoterapii.

[14] Žalobce ve **vyjádření** ke kasační stížnosti navrhl, aby ji Nejvyšší správní soud zamítl. Podle jeho názoru z obsahu správního spisu vyplývá, že autotrakční lehátka slouží převážně pro účely mechanoterapie. Ze stěžovatelem zdůrazňovaného vyjádření MUDr. P. vyplývá, že autotrakční lehátka slouží laickému použití, neboť podle MUDr. P. všechna zařízení pro fyzioterapii musí mít „atest SÚKLu“; přitom právě na posouzení pracovníkem Státního ústavu pro kontrolu léčiv u konkrétních výrobků (žalobcových i obdobných) a související registraci v Registru zdravotnických prostředků žalobce odkazoval.

[15] **Nejvyšší správní soud** nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a za stěžovatele jedná pověřená osoba s vysokoškolským právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[16] Kasační stížnost není důvodná.

[17] Nejvyšší správní soud předesílá, že podstatou posuzované věci je otázka zařazení autotrakčního lehátka do celní nomenklatury. Pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti je stěžejní, zda ob stojí zrušovací důvod napadeného rozsudku, tj. rozpor rozhodnutí stěžovatele s obsahem správního spisu.

[18] Při zařazení zboží pod jednotlivé kódy kombinované nomenklatury je nutno vycházet z všeobecných pravidel pro její výklad obsažených v hlavě I kombinované nomenklatury. Obsah těchto pravidel, a tedy postup při zařazování výrobků pod konkrétní kódy kombinované nomenklatury popsal výstižně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015-272: „*Nejprve je třeba (1) přesně určit fyzické vlastnosti zboží a užití, k němuž je určeno; dále (2) je třeba s ohledem na znění položek příslušných tříd a kapitol (a) provést prozatímní zařazení na základě užití, k němuž je zboží určeno, a (b) provést*

pokračování

prozatímní zařazení na základě fyzických vlastností zboží; v následující fázi (3) je třeba určit, zda společné posouzení znění položek a poznámek tříd a kapitol umožňuje jednoznačné a přesné zařazení; není-li to možné (4), musí být střet norem vyřešen použitím dalších interpretačních pravidel; nakonec (5) je třeba provést zařazení do (a) podpoložky harmonizovaného systému a (b) podpoložky kombinované nomenklatury.“

[19] V posuzované věci je sporný hlavní účel užití, k němuž je zboží (autotrakční lehátko) určeno. Při zařazování zboží pod jednotlivé kódy kombinované nomenklatury je třeba mít na paměti, že rozhodující kritérium pro celní zařazení zboží je nutné hledat obecně v jeho objektivních charakteristikách a vlastnostech (viz zejména rozsudek Soudního dvora EU ze dne 26. 5. 2016, *Invamed Group a další*, C-198/15, bod 18 a citovanou judikaturu). Účel použití inherentní posuzovanému výrobku je nutno posoudit v závislosti na jeho objektivních charakteristikách a vlastnostech (viz bod 22 posledně citovaného rozsudku nebo též rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 Afs 27/2012-37, č. 2772/2013 Sb. NSS). Není nutné, aby posuzovaný výrobek byl určen *výhradně* pro použití pro účely rozhodné pro jeho zařazení podle kombinované nomenklatury; postačí, pokud použití uvedené v dotčeném čísle představuje *hlavní účel* tohoto výrobku (viz rozsudek SDEU ze dne 17. 7. 2014, *Sysmex Europe*, C-480/13, bod 32 a citovanou judikaturu).

[20] Soudní dvůr EU se zabýval rovněž kritérii pro zařazení výrobku pod číslo 9019 v rozsudku ze dne 4. 3. 2015, *Oliver Medical*, C-547/13. V tomto rozsudku konstatoval, že se uplatní obdobná kritéria jako u výrobků pro lékařské účely. Zejména tedy *„je třeba vzít v úvahu všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu, tak, jak vyplývají z předkládacího rozhodnutí, v rozsahu, v němž se jedná o objektivní charakteristiky a vlastnosti tohoto výrobku. [...] Mezi relevantními skutečnostmi je třeba posoudit použití, ke kterému je dotčený výrobek určen výrobcem, stejně jako způsoby a místo jeho použití. Skutečnosti, že tento výrobek je určen k léčbě jedné či více patologií a že tato léčba musí být uskutečněna ve zdravotnickém zařízení a pod kontrolou odborného pracovníka, tak představují nepřímé důkazy, které mohou prokázat, že uvedený výrobek je určen pro lékařské účely. Naopak že výrobek umožňuje především estetické vylepšení, že s ním lze manipulovat mimo lékařské prostředí, například v kosmetickém salonu, a aniž je používán odborným pracovníkem, jsou indiciemi, které mohou vyvrátit, že uvedený výrobek je určen pro lékařské účely.“*

[21] V posuzované věci není sporné, že autotrakční lehátka jsou pro účely mechanoterapie použitelná. Podle stěžovatele však nebylo zjištěno, že by mechanoterapie byla převažujícím, hlavním účelem použití těchto výrobků. Městskému soudu vyčetl, že se namísto této stěžejní otázky zabýval pouhou (a nikoliv kategorickou) úvahou stěžovatele, že lze autotrakční lehátko použít pro mechanoterapii *pouze* pod dozorem fyzioterapeuta.

[22] Nejvyšší správní soud připomíná, že podstata odůvodnění stěžovatelova rozhodnutí spočívá v tom, že užití autotrakčního lehátka pro mechanoterapii přichází v úvahu pouze v případě, kdy léčbu řídí a dohlíží na ni lékař, přičemž podle obsahu spisu jsou tyto výrobky nabízeny a prodávány zejména fyzickým osobám – laikům, nikoliv tedy pro účely mechanoterapie. Otázka nutnosti přítomnosti lékaře při použití autotrakčního lehátka je tak pro posouzení zákonnosti rozhodnutí stěžovatele stěžejní. Právě prostřednictvím řešení této otázky totiž dospěl stěžovatel k závěru, že obsah spisu nesvědčí o tom, že by mechanoterapie

byla hlavním účelem užití autotrakčních lehátek. Nejednalo se tedy o žádnou pro věc nevýznamnou dílčí úvahu, jak stěžovatel nyní tvrdí.

[23] Stejně tak stěžovateli nelze přisvědčit, že jeho závěr v tomto ohledu nebyl kategorický. V bodě [29] rozhodnutí stěžovatel uvádí, že „*nikdy nemůže o mechanoterapeutickou rehabilitaci jít, není-li řízena fyzioterapeutem*“, v bodě [31] pak znovu zdůrazňuje, že „*používání takových autotrakčních lehátek, jakými je předmětné zboží odvolatele [žalobce], je naprosto neodmyslitelně spjato se zdravotním výkonem. Bez dozoru lékaře a bez práce fyzioterapeuta se o mechanoterapii nejedná.*“ Kategorický závěr o nemožnosti užití předmětného výrobku bez dozoru lékaře k mechanoterapii tak z rozhodnutí stěžovatele zcela jasně vyplývá.

[24] Městský soud má pravdu, že podle obsahu správního spisu autotrakční lehátka může použít i laik po dostatečném zaškolení. Tento závěr lze dovodit z článku *Úvod do mechanoterapie* i z odborného vyjádření prof. PaedDr. P. K., Ph.D. Tuto dílčí skutečnost stěžovatel v kasační stížnosti ani nečiní spornou. V důsledku toho nemohou obstát ani úvahy stěžovatele o tom, že žalobcem předkládané ani stěžovatelem zjištěné skutečnosti nemohou svědčit ve prospěch závěru, že autotrakční lehátka slouží primárně pro mechanoterapeutické využití. Podle stěžovatele totiž obsah spisu svědčil závěru, že jsou obecně autotrakční lehátka prodávána laikům do domácností, nikoliv lékařům či nemocnicím. To ovšem, jak správně upozornil městský soud, nijak nevyvrací, že i tak mohou být autotrakční lehátka využívána k mechanoterapeutickému účelu. I laik si totiž může zajisté pořídit autotrakční lehátko do domácnosti například v rámci dlouhodobé mechanoterapeutické rehabilitace konzultované s lékařem. Ostatně, právě pro „terénní“ využití při mechanoterapii se tato lehátka podle odborného vyjádření prof. PaedDr. P. K., Ph.D., především hodí. Již jen z uvedeného je rozpor mezi obsahem spisu a rozhodnutím stěžovatele zřejmý.

[25] Městský soud uvedl několik důkazů, které svědčily závěru, že převažujícím účelem autotrakčních lehátek je právě užití pro mechanoterapii. V tomto ohledu je stěžovatele třeba upozornit, že městský soud nedospěl k závěru, že je mechanoterapie skutečně hlavním účelem užití posuzovaného výrobku; pouze upozornil, že obsah spisu tomuto závěru svědčí, protože je rozhodnutí žalovaného s obsahem spisu v rozporu.

[26] Pokud jde o důkazy svědčící ve prospěch žalobcem uváděného hlavního účelu užití autotrakčních lehátek pro mechanoterapii, jednalo se v první řadě o Klinické hodnocení Všeobecné fakultní nemocnice, Kliniky rehabilitačního lékařství, ze dne 15. 12. 2001, z něhož městský soud dovodil, že se autotrakční lehátka v mechanoterapii dlouhodobě používají. Dále o převážném užití v mechanoterapii svědčí údaje v Registru zdravotnických prostředků s názvem „*Autotrakční lehátko MEDIC*“ s určeným účelem užití „*Určeno pro mechanoterapii*“, přičemž se jedná o srovnatelný výrobek s výrobkem v posuzované věci, což připouští i stěžovatel; výrobek je ovšem registrován od žalobce odlišnou osobou (společnosti Firma Dolejší - AUTOTRAKČNÍ LEHÁTKA s.r.o.). Z dalších podkladů městský soud dovodil, že byla autotrakční lehátka využívána v nemocnici ve Svitavách a jsou dále používána konkrétně uvedenými lékaři. Naopak stránky jiných dodavatelů nabízejících obdobné výrobky pro sportovní či relaxační využití nevyvrací, že je hlavním účelem autotrakčních lehátek právě užití pro mechanoterapii.

pokračování

[27] Nejvyšší správní soud konstatuje, že městským soudem uvedené dokumenty lze přijmout jako nepřímé důkazy svědčící o hlavním účelu užití autotrakčních lehátek. U čísla 9019 kombinované nomenklatury, kam se řadí i přístroje pro mechanoterapii, je nutno vzít v potaz, že jde o výrobky sloužící k léčbě (v případě mechanoterapie především onemocnění kloubů a svalů), tj. pro lékařské účely; skutečné užití takovým způsobem může sloužit jako nepřímý důkaz, že je výrobek určen převážně pro lékařské účely (srov. výše citovaný rozsudek Soudního dvora EU ve věci *Oliver Medical*). Ačkoliv lze stěžovateli přisvědčit, že žalobce přímý důkaz svědčící o tom, že by mechanoterapie byla hlavním účelem autotrakčních lehátek, nepředložil, ve spise je založena řada nepřímých důkazů, které tomuto závěru svědčí a jimiž se stěžovatel ve svém rozhodnutí ze značné části výslovně ani nezabýval. Nejvyšší správní soud podotýká, že právní úprava nevyžaduje, aby byl skutkový stav posuzován jen na základě důkazů přímých. Nepřímé důkazy tedy ve vzájemné souvislosti jsou způsobilé tvrzenou skutečnost prokázat a nemusí figurovat toliko podpůrně; v některých případech je prokazování pomocí ucelené mozaiky vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů dokonce pravidlem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2024, č. j. 6 Afs 275/2022-101, bod [43]).

[28] Stěžovatel městskému soudu kontruje tvrzením, že městský soud zcela přehlédl konzultaci stěžovatele s MUDr. P., podle něhož jsou žalobcova autotrakční lehátka zařízením pro laické použití, tedy nikoli mechanoterapii. Pomine-li Nejvyšší správní soud skutečnost, že veškerá komunikace stěžovatele s MUDr. P. probíhala přes elektronickou poštu bez možnosti ověřit totožnost osoby (stěžovatel s MUDr. P. komunikoval na emailové adrese radana@rehex-edu.cz), musí přesto konstatovat, že tento závěr MUDr. P. je zcela neodůvodněný. Podle MUDr. P. „[t]o co je na fotografiích [autotrakční lehátka – poznámka NSS] jsou jednoznačně zařízení pro laické použití, tedy nikoli mechanoterapii. Ve fyzioterapii se používají hlavně trakční stoly, buď mechanicky nebo elektricky naklápěné, případně elektrické trakční zařízení s nastavitelnou silou, amplitudou a časem trakce. Všechna zařízení používaná pro fyzioterapii musí mít atest SÚKLu nebo prohlášení o shodě, nelze mechanoterapii na nich vykazovat zdravotním pojišťovnám i když v některých rehabilitačních ústavech či lázních mohou být součástí terapeutického protokolu. Vůbec pojem mechanoterapie v kombinaci s ‚lékařským hlediskem‘ je problematika spíše na širokou diskuzi než jednoznačný názor.“ MUDr. P. pouze bez dalšího konstatuje, že autotrakční lehátka nejsou určena pro mechanoterapii, vyjmenovává jiná zařízení, která (bez bližšího vysvětlení) za vhodná pro mechanoterapii považuje, a dodává, že by musel mít výrobek „atest SÚKLu“, přičemž obdobný výrobek tuto podmínku splňuje (autotrakční lehátko Firmy Dolejší – AUTOTRAKČNÍ LEHÁTKA s.r.o.). Kategorický závěr MUDr. P., že jde o zařízení pro laické použití, čehož se stěžovatel dovolává v kasační stížnosti, navíc kontrastuje se stěžovatelovým skutkovým závěrem, že autotrakční lehátka jsou způsobilá užití při mechanoterapii.

[29] Stěžovateli nelze přisvědčit ani v tom, že měl městský soud sám provádět další dokazování, aby mohl dospět k závěru o hlavním účelu autotrakčních lehátek. Není totiž úkolem soudu komplexně zjišťovat skutkový stav a v podstatě tak nahrazovat činnost správních orgánů. Smyslem dokazování v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je učinit skutková zjištění potřebná pro posouzení důvodnosti žaloby, nikoliv zjišťovat celkový stav věci namísto správního orgánu. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 3. 2007, č. j. 1 As 32/2006-99, č. 1275/2007 Sb. NSS: „Východiskem přístupu soudu pro

rozhodnutí, zda a do jaké míry případně dokazování provádět, bude posouzení důvodnosti podané žaloby z hlediska uplatněných žalobních námitek. Soudní přezkum správních rozhodnutí nelze vnímat jako „odvolací řízení“ v plné apelaci, proto také důkazní aktivita soudu bude vždy činností doplňkovou, nikoliv dominantní.“ Městský soud tedy nepochybil, pokud poté, co provedl důkazy, které podtrhovaly rozpor rozhodnutí stěžovatele s obsahem spisu, tj. v okamžiku, kdy měl již postaveno najisto, že je žaloba důvodná, další dokazování neprováděl a rozhodnutí stěžovatele zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že případné další dokazování již je na stěžovateli. Uvedené platí tím spíše s ohledem na to, že ke zrušení rozhodnutí stěžovatele mohl městský soud podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. přistoupit i bez jednání – konstatovat, že obsah spisu není dostatečným podkladem rozhodnutí či je v rozporu s rozhodnutím, tedy lze i bez jakéhokoliv dokazování, neboť správní soudy v řízení o žalobě proti rozhodnutí dokazují pouze při jednání (§ 77 odst. 1 s. ř. s.).

[30] Nejvyšší správní soud konstatuje, že důvody městského soudu pro zrušení rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení stěžovateli podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., v kontextu výše uvedeného zcela ob stojí. Obsah správního spisu svědčí tomu, že lze autotrakční lehátka používat pro mechanoterapii i bez přímého dohledu lékaře, pročez nabízení a prodej těchto výrobků jiným osobám, než lékařům nevyvrací mechanoterapii coby hlavní účel posuzovaných výrobků, a že je hlavním účelem autotrakčních lehátek skutečně užití pro mechanoterapii. Nemá-li být uvedený výrobek zařazen pod kód 90191090 00 (přístroje pro mechanoterapii; masážní přístroje, psychotechnické přístroje-ostatní), je na stěžovateli, aby shromáždil takové důkazy, které správnost tohoto závěru relevantním způsobem zpochybní nebo spolehlivě vyvrátí.

[31] Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU a přerušení řízení podle § 48 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle názoru zdejšího soudu se v posuzované věci jedná o ryze skutkovou otázku, kterou by se Soudní dvůr EU přímo zabývat nemohl. Soudní dvůr EU navíc již vyložil pomocná kritéria pro zařazení zboží pod kód 9019 kombinované nomenklatury ve výše citovaném rozsudku *Oliver Medical*, přičemž tato kritéria lze *mutatis mutandis* vztáhnout i na posuzovanou věc.

[32] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[33] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl úspěšný, a nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu právo na náhradu nákladů řízení vzniklo. Nejvyššímu správnímu soudu však nedoložil, že mu vznikly konkrétní náklady; tyto výdaje neplynou ani z obsahu spisu (v řízení o kasační stížnosti se sice žalobce vyjádřil, avšak advokátem zastoupen nebyl a své vyjádření soudu zaslal prostřednictvím datové schránky). Za této situace mu jako procesně nezastoupenému účastníkovi soud nemohl přiznat ani náhradu nákladů stanovenou paušální částkou podle § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Použití tohoto ustanovení na řízení podle s. ř. s. je totiž vyloučeno (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud proto žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal.

pokračování

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 26. června 2024

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu